

ת"פ 58254/02/14 - מדינת ישראל נגד יצחק דיאבילה, חאלד כלבוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58254-02-14 מדינת ישראל נ' דיאבילה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד עידית כהן
נגד

1. יצחק דיאבילה
2. חאלד כלבוני
הנאשמים שניהם ע"י ב"כ עו"ד שגב

גזר דין

לאחר תום מסכת התביעה[1] ובמהלכו של הליך גישור, הגיעו הצדדים ביום 27.1.15 להסדר טיעון דיוני, לפיו תוקן כתב האישום, הנאשמים הודו והורשעו, והצדדים הודיעו כי יטענו לעונש איש כעמדתו. הדיון נדחה מעת לעת לבקשת ההגנה - בעיקר לנוכח תיק נוסף שהתנהל נגד הנאשמים - אף התבקשו תסקירי שירות מבחן, שסוף-דבר בוטלה הזמנתם.

הנאשם 1 הורשע אפוא לפי הודייתו בשתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

הנאשם 2 הורשע לפי הודייתו בעבירה אחת של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודה הנ"ל.

מעשי הנאשמים:

1. ביום 20.2.14 החזיק הנאשם 1 46.4 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית, וסמוך לשעה 20:45 הגיע לדירתו של הנאשם 2. לנאשם 2 נודע על המצאות הסם, שמאותה עת הוחזק במשותף על-ידי שני הנאשמים. יצוין, ששני הנאשמים נעצרו סמוך מאוד לאחר מכן, לפי דברי השוטרים שהעידו.

2. באותו יום בשעה 23:30 או סמוך לכך, נתפסו בדירתו של הנאשם 1 סמים שונים אותם החזיק שלא לצריכתו העצמית:

קוקאין במשקל כולל של 4.114 גרם נטו - 1.3715 גרם נטו בתיק בחדר השינה, 1.0785 גרם נטו במגרה בסלון, 0.8498 גרם נטו בתיק בחדר השינה, 0.8142 גרם נטו בכספת;

MDMA - שתי יחידות בכספת;

נסיבות העבירה - מתחמי העונש ההולמים:

1. ככלל, עבירות סמים חמורות - ובכללן החזקה של כמויות נכבדות של קוקאין - פוגעות קשות בערכים המוגנים בחוק: נגע הסמים אוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה.
2. הנאשמים היו חוליה מהותית בהפצתו של סם קשה, כשהחזיקו יחד כמות גדולה של קוקאין.
3. מהנסיבות, ובאין כל הסבר אחר, ברור כי החזקת הסם בכמות ובאופן אלו נועדו למטרת הפצה ובצע. העבירה היתה אפוא מתוכננת, ופוטנציאל הנזק בה עצום ורב - הנזק לא התממש, עקב לכידת הנאשמים בכף.
4. עם זאת, יש להבחין בין עניינו של נאשם 1 שהחזיק בכמות הגדולה של הקוקאין פרק זמן של-ממש, נשא והביא אותו לדירתו של נאשם 2; ובין עניינו של נאשם 2 שהחזיק בקוקאין זמן קצר מאוד, עד לכידתם של שני הנאשמים.
5. לנוכח האמור, וביחס לעבירה של החזקת 46.4 גרם נטו קוקאין, ייקבעו מתחמים אלו, ביחס לעונש עיקרי:
 - א. לנאשם 1: בין 18 לבין 48 חודשי מאסר בפועל;
 - ב. לנאשם 2: בין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל;
6. לעניין החזקת הסמים בבית הנאשם 1 - שני סוגי סם, כשעיקר החומרה בהחזקת כמות כוללת של 4.114 גרם נטו קוקאין - ייקבע המתחם הנוהג, בין שמונה ל-18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי (והשוו רע"פ 747/14 לוי נ' מ.י. (2014)).

נסיבות הנאשמים - קביעת העונש במתחמים ואופן הטלת העונשים:

1. שני הנאשמים מרצים כיום מאסר בפועל בגין מעשה חמור שביצעו לאחר מעצרו ושחרורו בתיק זה:

ביום 8.6.15 שדדו השניים אישה שלדירתה נכנסו במרמה, כפתו אותה, חסמו את פיה, איימו עליה באקדח וגנבו מהדירה ₪ 40,000 ותכשיטים.

הנאשמים הורשעו בעבירות של הפרת הוראה חוקית, קשירת קשר לפשע ושווד בנסיבות מחמירות, וביום 22.2.16 נגזר עליהם עונשים שעיקרם מאסר - 39 חודשים לכל נאשם, כשלנאשם 1 (דכאן) דיאבילה התווסף עונש של מאסר מותנה שהופעל כך שעליו לרצות 43 חודשי מאסר (ת"פ 15-06-53843).
2. לנאשם 1, יליד 1978, עבר פלילי החל מ-2011 בעבירות אלימות, איומים ועוד, והוא ריצה שני עונשי מאסר, בחפיפה, עוד לפני מאסרו הנוכחי (תע/1).

3. לנאשם 2, יליד 1987, עבר פלילי החל מנעוריו - משנת 2000 מבצע הנאשם עבירות רכוש, אלימות, התחזות וסמים, והוא ריצה שני עונשי מאסר עוד לפני מאסרו הנוכחי (תע/2). עוד תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים[2]:

בן שמונה חודשים, שהוטל ביום 15.7.10 בת"פ 3660-12-09 (תע/4);

בן שלושה חודשים, שהוטל ביום 27.2.11 בת"פ 37067-11-10 (תע/5);

4. עברם הפלילי של שני הנאשמים יזקק נגדם, וכך גם העבירה החמורה המאוחרת שביצעו בצוותא בעודם ממתינים לבירור דינם בתיק זה ותוך הפרת תנאי שחרורם.

5. אין ספק כי שני הנאשמים עתידים לסבול מתוספת עונש מאסר שיוטל עליהם בתיק זה, אך לא מדובר בפגיעה חריגה. לנאשם 2 אשה וילדה קטנה, שתפגענה קשות מהתארכות מאסרו של הנאשם 2, וצר שטובתן לא היתה לנגד עיניו כשביצע את השוד בגינו נאסר. עוד אקבל כנתון, אף שהדבר לא הוכח כנדרש, שהנאשמים נקיים כיום מסמים ומשולבים בתכניות של שב"ס.

6. עיקר המשקל לזכות הנאשמים יינתן להודייתם, אף שלאחר ניהול הוכחות חלקי, מה-גם שלאחר שמיעת עדים תוקן כתב האישום.

7. לפיכך, ומשלא מצאתי כי יש לאבחן בין שני הנאשמים לעניין זה, ייקבעו העונשים באמצעיתו של כל מתחם עונשי שנקבע.

8. אין תמה בעמדת התביעה, העותרת להטיל את עונשי המאסר במצטבר למאסר הנוכחי, אך כמחוות עידוד לנאשמים אחפוף במידת-מה את עונשיהם לעונש אותו הם מרצים כיום.

9. באשר לנאשם 1: כדעת התביעה, אחפוף חלקית את העונשים בגין שתי עבירותיו, והעונש יוטל כאחד.

10. באשר לנאשם 2: מחמת יושנם של המאסרים המותנים, תוצדק חפיפה מסוימת בעת הפעלתם. עוד תופעל ההתחייבות שנחתמה בת"פ 37067-11-10 הנ"ל בסך ₪ 10,000 (תע/7), ויחולט רכב שנתפס ממנו, משלא נמצא כל טעם המצדיק הימנעות מכך, לפי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים.

11. אמנע מהשתת עיצומים כספיים נוספים, לנוכח תקופת המאסר הממושכת. עוד יצוין, שהתביעה לא עתרה לפסילת הנאשמים מלנהוג ולכן אמנע מכך, מחמת הזהירות.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

א. 36 חודשי מאסר בפועל, מהם 32 יצטברו לעונש המאסר אותו מרצה הוא כעת;
עמוד 3

ב. 10 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;

ג. 4 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;

לנאשם 2:

א. 24 חודשי מאסר בפועל;

ב. אני מפעיל, בחפיפה חלקית, מאסר מותנה בן 8 חודשים, שהוטל ביום 15.7.10 בת"פ 3660-12-09 ומאסר מותנה בן שלושה חודשים, שהוטל ביום 27.2.11 בת"פ 37067-11-10, כך שסך הכל ירצה הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, מהם 28 יצטברו לעונש המאסר אותו מרצה הוא כעת;

ג. 10 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;

ד. 4 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;

ה. על הנאשם לשלם עד ליום 2.10.16 סך של 10,000 ₪ בגין ההתחייבות שהוטלה עליו ביום 27.2.11 בת"פ 37067-11-10, אחרת יתווספו 20 ימים נוספים למאסרו. התשלום יועבר לזכות קרן הסמים;

ו. רכב פולקסווגן מ.ר. 98-543-57 וסך של 1,000 ₪ שנתפסו בחקירה יחולטו לזכות קרן הסמים;

הסמים יושמדו. כל מוצג אחר שלא הוריתי על חילוטו, פרט לכסף, יועבר להכרעת קצין משטרה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ו, 05 אפריל 2016, במעמד הצדדים.

[1] למעשה העיד שוטר נוסף כעד הגנה, בעיצומה של מסכת התביעה (בהסכמה);

[2] הסיגור המלומד הודיע ביום 23.3.16 כי אכן שני המאסרים המותנים חלים בעניין הנאשם 2;